

GEBEDSONDERWERPEN

Ons Kinderhuis heeft jullie gebed hard nodig!

Ons Kinderhuis kiest bewust voor een christelijke identiteit. Een van de kenmerken daarvan is dat we bidden. Samen, of afzonderlijk. Luidop, of in stilte. Bidden kan altijd en overal. En God luistert en verhoort. Hij geeft niet altijd wat we willen, of wanneer we dat willen – wel steeds wat we nodig hebben. Vanuit dat geloof vinden we het ook belangrijk om God te danken voor alles hij geeft. Daarom delen we ook onze dankpunten met u. Bidt en dankt u mee voor Ons Kinderhuis?

Dank voor

- de genezing van een personeelslid dat ernstig ziek was, maar terug is kunnen beginnen in leefgroep de Route
- de twee baby's die geboren werden bij medewerkers
- de geslaagde interne verhuizing en de weergekeerde rust in de nieuwe groepen
- de versoepeling van de weekend-en bezoeksregeling voor de kinderen en jongeren
- de zomerkampen en leefgroepvakanties
- de structurele extra subsidies voor personeel
- de schenking van laptops voor onze jongeren
- de creativiteit en flexibiliteit van onze medewerkers
- de veerkracht bij jongeren, gezinnen en medewerkers

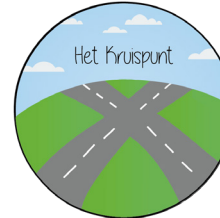
Bid voor

- de gezondheid van onze medewerkers en hun gezinnen, in het bijzonder voor de langdurig zieken
- het welslagen van de samenwerking met een nieuw sociaal secretariaat
- de afwerking van het gebouw, dat we de juiste leveranciers en aannemers zullen vinden
- verbinding tussen alle lagen in Ons Kinderhuis, nu corona de werking ernstig heeft bemoeilijkt, onder meer door telewerken
- het teamvormingsproces in de vier nieuwe teams, dat door COVID19 trager verliep
- een betere verspreiding van onze vacatures
- een uitbreiding van ons netwerk en de achterban van Ons Kinderhuis
- eenheid onder de christenen
- een goede nazorg voor onze cliënten in verband met corona, dat de juiste nazorg geboden kan worden door de juiste personen

VERHUIS VAN DE LEEFGROEPEN

Het was een ingrijpende verandering, maar al na een paar weken konden we vaststellen dat de hele reorganisatie van de leefgroepen (van drie afdelingen naar vier) en de daarbij horende interne verhuizing zijn vruchten afwerpt. De overgang is vlot verlopen, zowel voor bewoners als medewerkers en de positieve resultaten laten zich al voelen: er is meer rust in de groepen, er zijn minder agressie-incidenten, we zien een groter groepsgevoel bij de cliënten. We zijn enorm dankbaar dat onze verwachtingen zijn uitgekomen! Een leuke verrassing voor elke leefgroep die terugkeerde van vakantie was trouwens dat hun leefruimtes tijdens hun afwezigheid een nieuw, fris kleurtje kregen :-)

LOGO'S VAN DE LEEFGROEPEN

EXTRA SUBSIDIES VOOR PERSONEEL

Ook op het vlak van financiën en personeelsbeleid is er – voor het eerste sinds lange tijd – positief nieuws te melden: de overheid kende enkele nieuwe projectmatige en structurele subsidies toe ter versterking van het personeelskader van residentiële jeugdhulpvoorzieningen. Deze extra middelen zijn meer dan welkom om de werkdruk te verlagen en dus ook de kwaliteit van onze hulp- en dienstverlening te verbeteren.

Driemaandelijks
27e jaargang, nr. 3
September 2020
- UKA GENK -
V.U. S. Van Vugt
Erfstraat 10
3600 Genk

HART OP DE TONG

“Houd als broeders en zusters van elkaar. Laat elkaar zien dat je respect voor elkaar hebt. Wees daarin een voorbeeld voor elkaar”

(Romeinen 12 vers 10 BB)

(ON)GEDIERTE

Zomer – daar horen aardbeien bij. En frambozen! Die zijn nog lekkerder als je ze zelf hebt geplukt. Wat ben ik blij met die paar aardbeienplanten en frambozenstruiken in mijn tuin. Ik neem een kommetje uit de kast en begeef me naar de plukzone. Geweldig om te zien, hoe dat allemaal zomaar groeit. Een beetje zon, een beetje regen – of water uit de gieter – en de rest gaat schijnbaar vanzelf. Als snel is mijn bakje vol. Wat zal dat smaken. Ik verheug me er nu al op. ‘Wie wil er een lekker aardbeitje?’ roep ik, ‘Of een framboos?’ De kids laten alles vallen en komen aangesneld. Zo’n lekker fruitje gaat er altijd in. ‘Even wachten!’ zeg ik lachend, terwijl ik het kommetje buiten bereik van hun graaiende vingers houd. ‘We gaan ze eerst even wassen. Anders worden we er misschien ziek van.’ Eenmaal binnen spoel ik mijn oogst af onder de kraan. Vol ongeduld staan de kinderen te wachten op die lekkere versnapering. ‘Zo!’ zeg ik, en ik zet het kommetje op de keukentafel. ‘Nu nog onze handjes wassen.’ ‘Moet dat écht?’ vraagt de jongste. ‘Tuurlijk’ antwoordt de oudste,

heftig knikkend. 'Het is toch corona? Je wil toch niet ziek worden?' Als we eindelijk alle vingers helemaal goed gewassen hebben (wat duurt dat lang zeg, één minuut!), schuiven we aan de keukentafel. Daar wacht ons een verrassing. In het bakje blijkt nog meer te zitten dan aardbeien en frambozen. 'Jakkies! Een beest!' roept de oudste. 'Waar?' wil de ander

weten. Zijn ogen glinsteren. Beestjes zijn z'n lust en zijn leven. Nieuwsgierig steekt hij zijn hoofd bijna in het kommetje. 'Wauw! Een slak! Wat een mooie!' De ander trekt een vies gezicht: 'Ik vind het maar een smerig beest. Ik lust geen aardbeien met slakkenslijm.' Aangestoken door het enthousiasme van de kleinste pak ik mijn camera. Ik stel scherp en maak een paar foto's. 'Maak je nou een foto van die vieze slak? Bah!' sneert de grootste. 'Hij is niet vies! Hij is juist mooi!' repliceert de ander. 'Ik vind hem ook best mooi' zeg ik, in een poging om iets van mijn bewondering over te brengen. 'Heb je gezien, dat zijn lijfje helemaal doorschijnend is? En dan die twee grappige oogjes! Die staan op steeltjes.' Aarzelend buigt de oudste haar hoofd iets dichterbij de slak. 'Ha! Die slak kan twee kanten tegelijk op kijken!' roept de jongste. Met zijn armen langs zijn hoofd laat hij zijn handen draaien, net zoals de ogen van de slak. We lachen alle drie. 'Dat huisje is wel cool' zegt de grootste dan. 'De zon schijnt er precies een beetje doorheen.' Met z'n drieën bestuderen we de pogingen van het diertje om zichzelf te verplaatsen over de vruchtjes. 'Ik denk dat slakje terug naar buiten wil' opper ik. 'Ja!' roept de kleinste. 'Mag ik het doen?' Voorzichtig pakt hij de framboos waarop het diertje nu beland is vast. 'Kom maar, slakkie' zegt hij 'Jij mag lekker buitenspelen.' En daar gaat hij, met zijn kostbare lading heel voorzichtig tussen twee vingers. Een mooi plekje zoeken voor slakkie.

Ondertussen pakt de oudste resoluut het kommetje van tafel. Onder de kraan spoelt ze elke aardbeien elke framboos grondig af. 'Best mooi, zo'n slakje' zegt ze, terwijl ze haar neus optrekt. 'Maar ook een beetje vies. 'Flinke meid, denk ik bij mezelf. Groot gelijk! Ik schenk haar een begripvolle knipoog. Als de aardbeien en frambozen in onze buiken verdwenen zijn en de kinderen weer naar buiten zijn, bedenk ik dat hoe je naar iets kijkt, bepaalt hoe je ermee omgaat. Toen we die slak ontdekten, zag de één een vies beest en de ander een razend interessant diertje om te bestuderen. Ongedierte wordt snel platgedrukt of doodgemept. Gauw weg, dat vieze beest! Wie echter een

schepsel van God ziet in dat kleine diertje, groeit in verwondering. Hoe langer je ernaar kijkt, hoe fantastischer het wordt. Ineens besef ik dat we als mensen soms ook zo met elkaar omgaan. We hebben ons (voor)oordeel al klaar, voordat we de moeite genomen hebben om de ander echt te leren kennen. Wat anders is of onbekend, kan niet goed zijn. Liefst willen we het gewoon helemaal niet zien. Door zo te handelen, miskennen we de ander als schepsel van God, alleen maar omdat hij of zij anders is. Ik moet denken aan wat Paulus in Romeinen 12 vers 10 schrijft over echte liefde en respect. Wat een geweldige les kan je leren van een piepklein slakje. Misschien moet ik daar eens een inspirerend stukje over schrijven.

WERKEN PEDAGOGISCHE TUIN GESTART!

In onze vorige nieuwsbrief vertelden we u dat de werken voor de aanleg van onze pedagogische tuin on hold stonden. Eind juni ontvingen we echter de begeerde omgevingsvergunning! Per 9 juli konden de werken dan eindelijk van start gaan. Inmiddels is er al het een en ander gebeurd, zoals u kunt zien op de foto's. We zijn enorm dankbaar dat dit project langzaam maar zeker eindelijk vorm krijgt, en we zien er erg naar uit om onze pedagogische tuin in gebruik te nemen.

Uw giften voor dit belangrijke project zijn hartelijk welkom! Storten kan rechtstreeks op een van de onderstaande rekeningnummers, met vermelding van 'Pedagogische Tuin'. Uw gift vanaf €40 is fiscaal aftrekbaar!

- Vanuit België: IBAN: BE66 0682 5222 1043 (BIC: GKCCBEBB)
- Vanuit Nederland: GIRO 78.25.49

Steunen kan ook door een online aankoop via www.trooper.be, of via de facebookpagina van Whydonate. Hoe dat werkt vind je terug op www.kinderhuis.net/meedoen.

EINDE VAN HET SCHOOLJAAR

Door het coronavirus verliep het voorbije schooljaar helemaal anders dan normaal. Voor de leerlingen van de lagere school die in september naar het eerste middelbaar gaan was het wegvallen van de proclamaties heel erg sneu. Gelukkig waren de leerkrachten bijzonder creatief en kwamen ze speciaal naar Ons Kinderhuis om ter plaatse de nodige aandacht te besteden aan het einde van de lagere schoolcarrière. Zo konden de afstuderende scholieren toch nog vol trots persoonlijk hun getuigschrijftin ontvangst nemen. Bedankt, leerkrachten!

LAPTOPS

In onze vorige nieuwsbrief meldden we al dat het 'pre-teaching'-gebeuren ten gevolge van COVID19 voor de nodige organisatorische problemen zorgde. Enkele scholen stelden gelukkig laptops ter beschikking om het online lesgeven mogelijk te maken. Daarnaast kwam er ook uit een onverwachte hoek een genereus gebaar: de Turkse gemeenschap van Genk schonk Ons Kinderhuis negen laptops voor onze jongeren. Het is fantastisch om deze warme betrokkenheid te mogen ervaren. Teşekkür ederim!

LEEGGROEPPVAKANTIES

Al zag het er in eerste instantie niet naar uit, toch konden alle leefgroepen ook dit jaar samen op vakantie gaan. Door de coronamaatregelen moesten ze natuurlijk wel in een 'groene zone' blijven, maar dat mocht de pret zeker niet drukken. Voor heel wat kinderen en jongeren was het ook bang afwachten aan het einde van het schooljaar: zouden er deze zomer wel kampen mogen doorgaan? Ook daar kwam uiteindelijk goed nieuws. Met beperkte bubbels en gepaste maatregelen kon ook die zomerpret doorgaan. Even weg uit de dagelijkse sleur, lekker buiten spelen en chillen... ze hebben er allemaal van genoten. En dat vervelende mondmasker af en toe? Zelfs dat went ;-).

